

tænkelig ved dette Forslag, men blev imødegaaet fra alle Sider i Borgerrepræsentationen med den Haastand, at dette var et fuldkommende betryggende Fundament og kunde staa i en saa at sige uoversuelig Fremtid. Jeg har derfor følt mig saa meget mere beroliget ved dette Forslag, som her er Tale om en Jærnbanebrobygning, som heller ikke skulde være til evige Tider, men har sin begrænsede Levetid, og jeg har følt mig overtydet om, at det bestaaende Træfundament i hvert Fald vilde kunne holde ud lige saa længe som den Overbygning, der skal opføres derpaa. Hvad dernæst den økonomiske Side af Sagen angaar, kan jeg ikke erkende, at det i og for sig skulde være det mest økonomiske, som — det indrømmer jeg — det skundom kan være, straks at gaa til det dyrere Forslag, thi Forstellen er saa stor, at dersom den i Lovforslaget projekterede Bro blot staar i 20—25 Aar, saa vil det besparede Kapitalbeløb med Renter og Renters Rente være tilstrækkeligt til at opføre en ny Bro, endog efter det dyre Mønster, til den Tid. Det er disse Betragtninger, der for mig have været ledende til ikke at gaa med til at foreslaa den i Lovforslaget opførte Sum af 250,000 Kr. forhøjet til 465,000 Kr.

Indenrigsministeren (Jørgensen): Det ærede Udvalg har jo været enig i at indstille et Punkt, som nu maa siges at være Hovedpunktet, nemlig Bemyndigelsen for Regeringen til at overtage Driften af de salfsterke Baner mod at udrede den Sum, 120,000 Kr. som nu falder paa Gedser-Banen alene. Det er ganske rigtig, som den ærede Ordfører har udtalt, at der under de Forhandlinger, der ere førte om Overtagelsen af de lolland-salfsterke Baner, er fremkommet saadanne Vanskeligheder, at man maatte opgive Haabet om at komme igennem, og nu blot her søger en midlertidig Ordning i Forventning om, at man om nogle Aar, naar den Tid kommer, da Indløsningen i Henhold til Loven om Koncessionen til de lolland-salfsterke Baner kan ske, kan optage Spørgsmaalet igen og maaste gennemføre Sagen. Jeg antager, at man vil erkende, at man ved at vedtage, at Forpagtningen skal overtages af Staten, opnaar det væsentlige. Det vil være de ærede Medlemmer, som ere bekendte med Forholdene, ganske klart, at de 120,000 Kr. kun er en formel Ompostering af Summen. Summen udredes allerede nu, men paa en anden Konto, nemlig paa den lolland-salfsterke Banes egen Konto, og det er altsaa ikke nogen ny Udgift, heller ikke for saa vidt nogen ny Statsudgift, men en

Ompostering, som maa finde Sted, naar man vil overtage Jærnbauerne. Jeg har tilladt mig at stille et Underændringsforslag uden for Betænkningen. Det gaar nu paa, at Overtagelsen skal afsluttes uden Brug af Stempel, og jeg antager, at man fra alle Sider vil være enig i, at dette Forslag bør vedtages; det er dernæst en Forglemmelse, at det ikke er kommet ind i det oprindelige Forslag. Dette er det ene Punkt. Det andet Punkt eller rettere de to andre Punkter er dels Ophøvelsen af Broen og dels Anskaffelse af Driftsmateriale. Med Hensyn til det sidste Punkt, kan jeg fatte mig ganske kort. Den ærede Ordfører gjorde jo opmærksom paa, at der staar kun i Lovforslaget, at Regeringen kan give Rentegaranti for Anskaffelsen af dette Materiel. Det vil ogsaa være den ærede Ordfører bekendt efter Forhandlingen i Finansudvalget paa et tidligere Stadium, at dette Materiel er bestilt og har maattet bestilles. Samtidig med, at man var enig om Ophøvelsen af Ratsarten paa Gedser, maatte man jo forberede sig saaledes, at man kunde have det fornødne Materiel til Raadighed inden en rimelig Tid, og derfor bestilte man det. Om det som tidligere forudsat bør anskaffes af det lolland-salfsterke Jærnbaneelskab, medens Staten skal give Rentegarantien derfor, og det saa senere skal gaa over til Staten, hvor det jo rimeligvis vil komme til, eller det lader sig gøre efter det Standpunkt, Forhandlingen nu staar paa, at lade Staten selv anskaffe Materiellet, er et Spørgsmaal, jeg maa tage Anstand paa. En Ting er klar, nemlig at hvis det kan gaa over til Staten straks som Gjendom, altsaa betales af Staten, kan denne ikke nøjes med at give Rentegaranti for Beløbet: saa maa jeg tage selve Beløbet paa forventet Tillægsbevilling. Jeg er imidlertid ikke i Stand til nu at sige, hvilken af disse Veje det er rigtigt at gaa, om man kan gaa den Vej, som Udvalget har antydnet. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at Ændringsforslag er uforment, thi saaledes som Formuleringen af Lovforslaget er, staar efter min Mening begge Udveje aabne for mig, og jeg har nu forklaret, hvorledes Stillingen her er med Hensyn til Rentegarantien. Med Hensyn til Brospørgsmaalet kan jeg godt forstaa, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkrets (Scharling) sagde: Hvorfor bevilge Regeringen mere, end den har forlangt? Det ærede Medlem maa imidlertid ikke glemme, at Regeringen har tidligere forlangt det Broanlæg, som Flertallet nu foreslaar at bevilge. Regeringen har tidligere ønsket det, men har ikke kunnet sætte det igennem, den er bleven trængt tilbage til at maatte fore-